

JOHN BOXTEL (1930)

Brief van John Boxtel aan zijn nichtje Dinie

Subject: story of origin of flying kites*

Hello Dinie

Where to begin??

Ever since my father mad a **kite** for me when a was about six years old, I have been fascinated by flying, building and the making of new, different, kites. During my school years by „THE FRATERS, there was on of them, frater Gratianus who saw in me that interest and he encouraged me all the way into my later years into the flying of kites.

Yearly when august came competitions in building and flying kites was very much encouraged by the school, there is a small window in the wall of the old grade one room in that window were displayed the prizes for the yearly kite flying competition, I spent a lot of time in front of that window and some of the time I brought home trophies from behind that window

One day when I was 53 – 54 I was established as master sculptor and lived on an island in the St Lawrence, I started a series of small figures expressing games we played as children ,one led to another and so, I expressed all the joys of children playing, of me playing and flying kites The sculpture expresses all the enthusiasm and great joy children experience when they are young, with this sculpture I am forever for ever young

The place where the sculpture will be is the place where the kites were judged for perfection of design end execution as part of the total price awarded.

It is the ultimate anchor of my life and my memories

* Waar zal ik beginnen?

Sinds mijn vader een **vlieger** voor mij maakte, ik was ongeveer zes jaar oud, ben ik gefascineerd door het vliegeren, het bouwen en maken van nieuwe en verschillende vliegers. Tijdens mijn schooljaren bij 'De Fraters' was er een frater, frater Gratianus, die mijn passie zag en mij jarenlang aanmoedigde.

Jaarlijks wanneer de maand augustus eraan kwam, moedigde de school het maken van vliegers en het vliegeren zelf aan. Ik herinner me een klein raam in de muur van de hoogste klas. In dat raam werden de prijzen voor de jaarlijks vliegercompetitie neergezet. Ik heb veel tijd voor dat raam doorgebracht en soms nam ik trofeeën vanachter dat raam mee naar huis.

Toen ik ongeveer 53-54 jaar oud was, gevestigd als meester beeldhouwer wonend op het eiland St. Lawrence, begon ik met het maken van een serie kleine figuren die spellen uit mijn jeugd speelden. Ik beeldde het plezier van spelende kinderen uit.

De beelden drukken allemaal het enthousiasme en het groot plezier uit die kinderen ervaren als ze jong zijn, met deze beeldengroep blijf ik voor altijd en eeuwig jong.

De plaats waar het beeld staat is de plaats waar de jury het vliegeren beoordeelde op originaliteit van de vlieger, de constructie en welke vlieger het in de lucht het beste deed.

Het is het ultieme ankerpunt van mijn leven en mijn herinneringen. (Vrije vertaling door R.v.Dommelen)

